

Αξίζει να σημειωθεί ότι η ΕΤΕπ, στηριζόμενη στην εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Βαρκελώνης της 14ης Μαρτίου 2002, προβαίνει στην προετοιμασία μιας ευρωμεσογειακής επενδυτικής διευκόλυνσης. Σύμφωνα με την εντολή η διευκόλυνση αυτή θα ολοκληρωθεί αυτή με τη θέσπιση της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης και τη δημιουργία ενός γραφείου αντιπροσώπευσης της ΕΤΕπ στην περιοχή. Με τη διευκόλυνση αυτή θα διευρυνθούν οι τρέχουσες δραστηριότητες της ΕΤΕπ στην περιοχή και θα δοθεί ιδιαίτερο βάρος στην ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα, που επέχει θέση προτεραιότητας. Στη Βαρκελώνη αποφασίστηκε επίσης ότι απόφαση σχετικά με το εάν θα πρέπει να ενσωματωθεί η νεοδημιουργηθείσα διευκόλυνση σε μια θυγατρική με πλειοψηφική συμμετοχή της ΕΤΕπ θα εκδοθεί ένα χρόνο μετά την δημιουργία της νέας διευκόλυνσης, βάσει της αποδοτικότητάς της. Στο τελευταίο Συμβούλιο Ecofin της 4ης Ιουνίου 2002 έγινε έκκληση να τεθεί σε εφαρμογή η διευκόλυνση πριν το τέλος του φθινοπώρου του 2002.

(2003/C 92 E/057)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1426/02

υποβολή: Glyn Ford (PSE) προς την Επιτροπή

(23 Μαΐου 2002)

Θέμα: Η χρήση του Ευρώ

Ποιες χώρες εκτός των δώδεκα έχουν εξουσιοδοτηθεί να εκδίδουν κέρματα σε ευρώ και ποια διαδικασία χρειάζεται για μια τέτοια εξουσιοδότηση;

Απάντηση του κ. Solbes Mira εξ' ονόματος της Επιτροπής

(1 Ιουλίου 2002)

Πέρα απ' τα δώδεκα συμμετέχοντα κράτη μέλη τρεις χώρες που δεν ανήκουν στην Ένωση εξουσιοδοτήθηκαν να εκδώσουν νομίσματα σε ευρώ: το Πριγκιπάτο του Μονακό, η Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου και το Βατικανό.

Αυτό προκύπτει απ' τις διαπραγματεύσεις της συνθήκης του Μάαστριχτ, όπου συμφωνήθηκε (δήλωση αριθ. 6 προσηρτημένη στη συνθήκη) «... ότι οι υπάρχουσες νομισματικές σχέσεις μεταξύ Ιταλίας, Αγίου Μαρίνου και Βατικανού και μεταξύ Γαλλίας και Πριγκιπάτου του Μονακό δεν θίγονται από τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της ΕΚ ... Η Κοινότητα αναλαμβάνει την υποχρέωση να διευκολύνει τις αναδιαπραγματεύσεις των υφιστάμενων διακανονισμών στον αναγκαίο βαθμό ...». Στις 31 Δεκεμβρίου 1998 το Συμβούλιο παραχώρησε εντολή στη Γαλλία και Ιταλία αντίστοιχα προκειμένου να διαπραγματευτούν εξ' ονόματος της Κοινότητας (Αποφάσεις Κοινοβουλίου 1999/96/EC, 1999/97/EC, 1999/98/EC, της 31 Δεκεμβρίου 1998 σχετικές με τη στάση που θα πρέπει να τηρήσει η Κοινότητα απέναντι σε μία σύμβαση που καθορίζει τις νομισματικές σχέσεις με το Πριγκιπάτο του Μονακό, τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου και το Βατικανό⁽¹⁾). Το 2001 υπεγράφησαν νομισματικές συμβάσεις από την Ιταλική Δημοκρατία, εξ' ονόματος της Κοινότητας, με τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου⁽²⁾ καθώς και με το Βατικανό και τέλος εξ' ονόματος του τελευταίου και με την Αγία Έδρα⁽³⁾. Κατά το ίδιο έτος επετεύχθη μία παρόμοια νομισματική σύμβαση μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας, εξ' ονόματος της Κοινότητας και της κυβέρνησης της Αυτού Γαληνοτάτης Υψηλότητας του Πρίγκιπα του Μονακό⁽⁴⁾. Και οι τρεις αυτές συμβάσεις υποστηρίζουν την έκδοση συγκεκριμένης ποσότητας νομισμάτων ευρώ από τα αρμόδια κράτη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 30 της 4.2.1999.

⁽²⁾ ΕΕ C 209 της 27.7.2001.

⁽³⁾ ΕΕ C 299 της 25.10.2002.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 142 της 31.5.2001.

(2003/C 92 E/058)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1435/02

υποβολή: Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) προς το Συμβούλιο

(23 Μαΐου 2002)

Θέμα: Επάνοδος της κρατικής τρομοκρατίας στη Γουατεμάλα

Η βραβευμένη με Νόμπελ Ειρήνης Rigoberta Menchú χρειάστηκε να επιστρέψει σήμερα στη Γουατεμάλα, όπου απειλείται η ζωή της, για να παρευρεθεί στην κηδεία του συνεργάτη της, Guillermo Ovalle, ο οποίος δολοφονήθηκε από παραστρατιωτικές δυνάμεις καταστολής, που το κράτος προστατεύει ή ανέχεται, οι οποίες δεν

σέβονται τις συμφωνίες ειρήνης και εξακολουθούν να απειλούν, να ταπεινώνουν, να τρομοκρατούν και να σφαγιάζουν την πλειοψηφία των αυτοχθόνων κατοίκων της Γουατεμάλας. Τι μέτρα έχει λάβει η Προεδρία της Ένωσης έναντι της κυβέρνησης της Γουατεμάλας για την αποφυγή αυτών των πράξεων τρομοκρατίας; Προτίθεται το Συμβούλιο να επιβάλλει κυρώσεις στην εν λόγω κυβέρνηση;

Απάντηση

(16-19 Δεκεμβρίου 2002)

1. Το Συμβούλιο παρακολουθεί, με εξαιρετική ανησυχία, όλα τα κρούσματα απειλών και επιθέσεων με θύματα τον ιθαγενή πληθυσμό αλλά και δικαστές, δικαστικούς υπαλλήλους, ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοσιογράφους και πολιτικούς ηγέτες. Επανελημμένα το Συμβούλιο στιγμάτισε αυτές τις ενέργειες, που εμποδίζουν κάθε πρόοδο στην εδραίωση του κράτους δικαίου, και συνέστησε στην Κυβέρνηση της Γουατεμάλας να προστατέψει τα θύματα και να διενεργήσει έρευνες, για τη δικαστική δίωξη και τιμωρία των υπευθύνων. Οι έρευνες της Διερευνητικής Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών στη Γουατεμάλα (Minugua) αποκάλυψαν, στη συγκεκριμένη περίπτωση του φόνου του Guillermo Ovalle, ότι τα γενικότερα χαρακτηριστικά του φόνου και των δραστην παραπέμπουν μάλλον σε πράξη κοινών εγκληματιών. Παρ' όλα αυτά η Minugua, επειδή αρχικώς άλλα περιστατικά είχαν αποδοθεί σε πράξεις κοινών εγκληματιών, ενώ μετέπειτα αποδείχθηκαν ότι είχαν πολιτικά αίτια, συνεχίζει τις έρευνες προκειμένου να βεβαιωθεί ότι οι επίσημες ανακρίσεις εξαντλούν όλες τις δυνατές υποθέσεις. Για το λόγο τούτο, το Συμβούλιο θα συνεχίσει να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς αυτή την υπόθεση, για να βεβαιωθεί ότι έχει διερευνηθεί ορθά, και να συστήσει την προσαγωγή των υπεύθυνων στη δικαιοσύνη.

2. Στις 24 Απριλίου, με αφορμή την τέταρτη επέτειο από τον φόνου του Επισκόπου Gerardi, το Συμβούλιο επανέλαβε στην Κυβέρνηση της Γουατεμάλας τον προβληματισμό του για τους συνεχιζόμενους εκφοβισμούς, απειλές και επιθέσεις σε βάρος μελών των οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, δημοσιογράφων και δικαστικών λειτουργών. Εξ άλλου, τον Μάιο, η Ισπανική Προεδρία, μαζί με διάφορους Πρέσβεις Ε.Ε. και ομολόγους από δωρήτριες χώρες, έλαβε μέρος σε διάβημα προς τον Αντιπρόεδρο, εκφράζοντας ανησυχία για τα ζητήματα που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κυρίως τις απειλές τις οποίες δέχονται οι άνθρωποι που δραστηριοποιούνται σ' αυτόν τον τομέα.

3. Το Συμβούλιο διατηρεί με τη Γουατεμάλα έναν εποικοδομητικό διάλογο θεμελιωμένο στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και την εφαρμογή των συμφωνιών ειρήνης τόσο διμερώς όσο και στα πλαίσια του διαλόγου San Jose.

(2003/C 92 E/059)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1465/02

υποβολή: Elizabeth Lynne (ELDR) προς την Επιτροπή

(27 Μαΐου 2002)

Θέμα: Η δίκη των παρατηρητών αεροπλάνων στην Ελλάδα

Στις 8 Νοεμβρίου 2002 δώδεκα Βρετανοί και δύο Ολλανδοί πολίτες συνελήφθησαν στην Ελλάδα με την κατηγορία ότι φωτογράφιζαν μέσα σε στρατιωτική βάση, ενώ παρακολουθούσαν αεροπορική επίδειξη. Κρατήθηκαν στις φυλακές Καλαμάτας χωρίς να τους απαγγελθεί κατηγορία ή να προσαχθούν σε δίκη για διάστημα σχεδόν έξι εβδομάδων.

Αποφυλακίσθηκαν τελικά με εγγύηση και δικάστηκαν με την κατηγορία της κατασκοπίας. Ορισμένοι καταδικάστηκαν σε φυλάκιση τριών ετών και άλλοι σε ένα χρόνο με αναστολή.

Κατά τη διάρκεια της δίκης ωστόσο σημειώθηκαν μία σειρά από παρατυπίες.

Η εισαγγελική δίωξη βασίστηκε σε ένα ανώνυμο έγγραφο από την υπηρεσία αντικατασκοπίας και υποστηρίχθηκε στο δικαστήριο από έναν ανώτερο αξιωματικό της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας, ο οποίος όμως αρνήθηκε να απαντήσει σε σχετικές ερωτήσεις της υπεράσπισης στο πλαίσιο της εξέτασης κατ' αντιπαράσταση δηλώνοντας ότι δε γνωρίζει ή ότι πρόκειται για ζητήματα εθνικής ασφάλειας. Επιπλέον απορρίφθηκαν όλα τα προφορικά και γραπτά στοιχεία τριών εμπειρογνομόνων χάριν του ανώνυμου εγγράφου.